

בש"פ 1453/14 - מדינת ישראל נגד דודו מגדיש

בבית המשפט העליון

בש"פ 1453/14

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: דודו מגדיש

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד לינור בן אוליאל

בשם המשיב: עו"ד מיכה גבאי

החלטה

1. המשיב נעצר ביום 19.9.2012. שנה וחצי בקירוב נתון המשיב במעצר. שמיעת ההוכחות במשפטו הסתיימה. סיכומי התביעה וההגנה הוגשו. הכרעת הדין טרם ניתנה. כעת מתבקשת הארכת מעצרו עוד ב-90 ימים.

תמצית האישומים ועיקרי ההליכים

עמוד 1

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע (תפ"ח 12866-10-12) בשתי עבירות של ניסיון לרצח, 3 עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, 3 עבירות בנשק (נשיאה והובלה), עסקה אחרת בנשק, מתן אמצעים לביצוע פשע, החזקה ושימוש בסמים שלא לצריכה עצמית.

3. משלא הסתיים המשפט בתוך 9 חודשים, הוגשה בקשה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים (בש"פ 4870/13). בית משפט זה (השופט נ' הנדל) החליט להעתר לבקשה. משלא הסתיים המשפט במהלך הארכת המעצר הראשונה, הוגשה בקשה להארכת המעצר ב-90 ימים נוספים (בש"פ 6450/13). ב"כ המשיב נתן את הסכמתו, ובית משפט זה (השופט א' שהם) הורה על הארכת מעצר ב-90 ימים נוספים. משלא הסתיים המשפט במהלך הארכת המעצר השנייה, הוגשה בקשה להארכת המעצר ב-90 ימים נוספים (בש"פ 8856/13). בית משפט זה (השופט צ' זילברטל) קבע כי אין מקום לשחרר את המשיב לחלופת מעצר, וזאת בהתחשב באופי המעשים החמורים המיוחסים לו, לאור עברו הפלילי המכביד, מחמת מסוכנותו הרבה, ולנוכח מועד סיומו הקרוב של המשפט. המעצר הוארך ב-60 ימים. משלא הסתיים המשפט במהלך הארכת המעצר השלישית, הוגשה בקשה רביעית להארכת המעצר, למשך 90 יום, היא הבקשה דנן.

4. בהחלטות הנ"ל פורטו עובדות כתב האישום. אין צורך לשוב ולפרטן. אציין רק זאת כי המשיב הואשם כי הוא ושותפיו (שהואשמו בכתב אישום אחר) קשרו קשר שבמסגרתו תכננו לפגוע ביעדים השייכים ל"ארגון של שלום דומרני", ובתוך כך לרצוח שני אנשים.

נימוקי הבקשה והתגובה

5. בבקשתה שבה המבקשת ומציינת את המסוכנות הרבה הנשקפת מן המשיב אשר קיבלה גושפנקא חוזרת ונשנית בהחלטות שיפוטיות בערכאות השונות. המבקשת ערה לכך שמאז הדיון בבקשה הקודמת להארכת מעצרו של המשיב לא חלה כל התפתחות במשפטו, אך היא סבורה כי הנימוקים שעמדו בבסיס החלטתו הקודמת של בית משפט זה, תקפים גם עתה. סיכומי הצדדים הוגשו, ויש לקוות כי הכרעת הדין תינתן במהלך תקופת הארכת המעצר המבוקשת.

6. מנגד, מתנגד ב"כ המשיב לבקשה. לדבריו אין ניתן להתעלם משינויים ממשיים בעוצמת הראיות במהלך המשפט. כעת, בגמר ההוכחות ולאחר הגשת הסיכומים, ברור כי אין עוד ראיות לכאורה, ומה שנקבע בשעתו בהחלטה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, שוב אינו תקף. אחד השותפים לעבירות בפרשה הנדונה זוכה מהאישום העיקרי, והדבר משליך גם על המשיב. בשלב מסוים, לאחר הגשת הסיכומים, ביקש ב"כ המשיב לקבוע מועד לשמיעת ראיות נוספות, אך משום שהמועד נקבע לתאריך מאוחר, החליט לוותר על בקשתו על מנת שלא לעכב עוד את מתן הכרעת הדין. בינתיים הוארך המעצר ב-60 ימים נוספים, והכרעת הדין טרם ניתנה.

דיון והכרעה

7. הדין מחייב ליתן הכרעת דין בתוך פרק זמן קצוב, אך זו מתמהמהת לבוא. פעם, פעמיים ושלוש הוארך מעצרו של המשיב מעבר ל-9 חודשים. שנה וחצי בקירוב נמצא המשיב במעצר, וכעת באה לפני בקשה רביעית להארכת המעצר. בהחלטת בית משפט זה (השופט צ' זילברטל) בהארכת המעצר הקודמת, נקבע כי "נוכח מועד סיומו הקרוב של המשפט סבורני כי יש להסתפק בהארכת מעצר של 60 ימים, בהנחה שבמהלך פרק זמן זה, תינתן הכרעת הדין" (פסקה 7). כעת מסתבר שההנחה לא עמדה במבחן המציאות. אין לבוא בטרוניה כלפי התביעה, גם לא כלפי ההגנה.

עמוד 2

סיכומי התביעה הוגשו בחודש ספטמבר 2013, וסיכומי ההגנה הוגשו בחודש אוקטובר 2013. בית המשפט המחוזי עמוס לעייפה, לבטח אינו בטל ממלאכתו, אך היקפו של התיק אינו מצדיק פרק זמן שכזה, ומכל מקום זכויותיו של המשיב כנאשם אינן מאפשרות את הארכת מעצרו עוד ב-90 ימים כפי שהתבקש. אינני נדרש בגדרי בקשה זו לטענות על כרסום בראיות. לכך נועדו הליכים אחרים. גבי דידי, שרירות וקיימות ההחלטות השיפוטיות בהליכי המעצר לגבי עוצמת הראיות לכאורה. ברם, אלמלא מסוכנותו הרבה של המשיב, הייתי מורה על שחרורו מן המעצר. מסוכנותו מחייבת את המשך מעצרו, אך זאת עוד לפרק זמן קצר וקצוב. אין הצדקה להארכת המעצר לתקופה ארוכה יותר.

8. אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב למשך 30 יום (או עד למתן הכרעת הדין בתפ"ח 12866-10-12, לפי המוקדם), על מנת שהכרעת הדין במשפטו תינתן במהלכם, ולא יאוחר מיום 6.4.2014.

ניתנה היום, ד' באדר ב' התשע"ד (6.3.2014).

שׁוֹפֵט